

РІШЕННЯ
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Разова спеціалізована вчена рада Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна Міністерства освіти і науки України, м. Харків прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування на підставі прилюдного захисту дисертації «Публічно-приватне партнерство як механізм реалізації державної політики у сфері реформування охорони здоров'я» за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування « 27 » серпня 2026 року.

Хижняк Станіслав Владиславовича 1996 року народження, громадянин України освіта вища, в 2018 році закінчив Харківський національний університет радіоелектроніки за спеціальністю Біомедична інженерія в 2019 році закінчив Харківський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України за спеціальністю Публічне управління та адміністрування

На момент захисту не працює і здобуває освіту в аспірантурі Навчально-наукового інституту «Інститут державного управління» Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, м. Харків.

Дисертацію виконано у Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна Навчально-науковому інституті «Інститут державного управління» Міністерства освіти і науки України, м. Харків

Науковий керівник (керівники) Вашев Олег Єгорович, кандидат медичних наук, доцент, доцент кафедри права, національної безпеки та європейської інтеграції Навчально-наукового інституту «Інститут державного управління» Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису українською мовою. Зміст, структура та обсяг дисертації відповідають нормативним вимогам пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами).

Здобувач має 9 наукових публікацій за темою дисертації, з них 5 статей у наукових фахових виданнях України:

- 1) Хижняк С. В. Інноваційні моделі публічно-приватного партнерства в умовах цифрової трансформації охорони здоров'я. Успіхи і досягнення у науці. 2026. № 3(25). С. 1328–1337.
- 2) Хижняк С. В. Державно-приватне партнерство: концептуальні засади та особливості впровадження в Україні / Вашев О. Є., Хижняк С. В. Державне будівництво. 2024. № 2(36). С. 68–82.

- 3) Хижняк С. В. Правові механізми розвитку державно-приватного партнерства у сфері охорони здоров'я / Вашев О. Є., Хижняк С. В. Теорія та практика державного управління. 2024. № 2(79). С. 314–327.
- 4) Хижняк С. В. Державно-приватне партнерство в питаннях формування здорового способу життя. Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. 2024. Том 35(74). № 6. С. 176–181.
- 5) Хижняк С. В. Публічно-приватне партнерство та міжмуніципальне співробітництво: управлінська синергія в межах госпітальних округів / Вашев О. Є., Хижняк С. В. Суспільство та національні інтереси. 2026. № 5(25). С. 2178–2188.

У дискусії взяли участь голова і члени разової спеціалізованої вченої ради та присутні на захисті фахівці:

Офіційний рецензент Статівка Наталія Валеріївна, заступник директора Навчально-наукового інституту «Інститут державного управління» Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, доктор наук з державного управління, професор оцінила роботу позитивно та висловила такі зауваження:

1. Автором запропоновано розмежування операційних та капітальних видатків у межах змішаної моделі фінансування публічно-приватного партнерства, що дає змогу чіткіше визначити джерела фінансування та відповідні зобов'язання сторін. Водночас потребує подальшої деталізації механізм забезпечення стабільності довгострокових платежів приватному партнеру в умовах макроекономічних та бюджетних коливань. Зокрема, доцільним є розгляд можливості формування стабілізаційних фондів на рівні територіальних громад або застосування механізмів централізованого дофінансування, особливо для невеликих громад з недостатньою фінансовою спроможністю.

2. Запропонований механізм «швидкого треку» для прискореної підготовки інфраструктурних проєктів потребує додаткового уточнення в частині поєднання оперативності управлінських процедур із належною якістю обґрунтування рішень. Потребують визначення внутрішні комплаєнс-процедури, інструменти громадського нагляду та інші запобіжники, які мають мінімізувати суб'єктивізм при визначенні «порогу незворотності». Важливо також забезпечити, щоб скорочення процедур не призводило до фактичного вилучення необхідних етапів техніко-економічного аналізу.

3. У запропонованій архітектурі взаємодії держави, приватного партнера та інших учасників недостатньо чітко визначено інституційну роль пацієнтських спільнот та інститутів громадянського суспільства. Доцільним є включення до моделі інструментів незалежного пацієнтського моніторингу, оцінювання якості медичних послуг та системного зворотного зв'язку від їх безпосередніх споживачів. Такий підхід дозволив би посилити орієнтацію

запропонованої моделі на суспільний результат і підзвітність учасників партнерства.

4. Застосоване у дисертації сценарне моделювання потребує додаткового розгляду з позиції його стресостійкості до екстремальних демографічних змін. Зокрема, йдеться про тривалу зовнішню міграцію, зміну чисельності населення та трансформацію структури попиту на медичні послуги. Додатковий аналіз чутливості моделі до таких екзогенних чинників дав би змогу чіткіше визначити межі застосування прогностичних сценаріїв та умови, за яких запропоновані механізми потребуватимуть коригування.

5. Інтеграція інноваційно-цифрового середовища eHealth у механізм управління довгостроковими договорами потребує більш детального розкриття питань кібербезпеки. Зокрема, доцільно конкретизувати механізм розподілу відповідальності приватного партнера за порушення протоколів захисту даних та кіберінциденти, пов'язані з використанням зовнішнього програмного забезпечення. Відповідні положення могли б посилити запропоновану матрицю управління цифровими ризиками.

Зазначені зауваження мають дискусійний та рекомендаційний характер і не знижують загальної позитивної оцінки дисертаційного дослідження.

Офіційний рецензент Білоконь Михайло Вячеславович, доцент кафедри права, національної безпеки та європейської інтеграції Навчально-наукового інституту «Інститут державного управління» Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, кандидат наук з державного управління, доцент оцінив роботу позитивно та висловив такі зауваження:

1. Запропонований автором підхід до подолання інвестиційного розриву передбачає повернення капітальних інвестицій приватного партнера через «плату за експлуатаційну готовність» з боку держави або територіальних громад. Водночас в умовах дефіциту місцевих бюджетів, звуження податкової бази та перерозподілу бюджетних ресурсів механізм стабільного гарантування багаторічних виплат невеликими або постраждалими громадами залишається вразливим. Потребують додаткового розкриття можливості використання державних цільових субвенцій, регіональних гарантійних фондів або інших компенсаторних механізмів, здатних зменшити ризик муніципального дефолту за довгостроковими договорами публічно-приватного партнерства.

2. Запропонований «швидкий трек» для типових інфраструктурних проєктів відновлення передбачає скорочення строків та спрощення окремих процедур, однак одночасно може створювати додаткові корупційні ризики. У цьому зв'язку потребують конкретизації антикорупційні запобіжники, комплаєнс-процедури та інструменти громадського контролю, які мають бути інтегровані в алгоритм прискореної підготовки проєктів. Особливо важливим є недопущення ситуації, коли прискорення процедур фактично послаблює контроль за рішеннями, що формують довгострокові та потенційно незворотні зобов'язання держави.

3. У запропонованій макрорівневій архітектурі партнерства у форматі «Держава – Приватний інвестор – Міжнародні фінансові організації»

недостатньо вираженою залишається роль пацієнтських організацій та громадянського суспільства. Доцільним є інституційне закріплення механізмів безпосереднього пацієнтського моніторингу, участі громадськості в оцінюванні КРІ оператора та незалежного аудиту якості медичних послуг. Це дозволило б посилити демократичний характер запропонованої моделі врядування.

4. Застосоване сценарне імітаційне моделювання демонструє переваги системного розвитку медичної галузі на засадах публічно-приватного партнерства. Водночас потребує додаткової перевірки стійкості отриманих результатів до суттєвих демографічних змін — тривалої зовнішньої міграції, не повернення частини населення, внутрішнього переміщення та різкого коливання обсягів попиту на медичні послуги. Такий аналіз дозволив би точніше визначити межі застосування моделі та умови зміни розподілу операційних ризиків між сторонами партнерства.

5. Використання eHealth як цифрового ядра запропонованої моделі потребує більш чіткого розкриття питань кібербезпеки. Зокрема, необхідно конкретизувати підходи до розподілу відповідальності між публічним і приватним партнерами у випадках витоку, компрометації або знищення медичних даних, порушення безперервності роботи цифрової інфраструктури та кіберінцидентів, пов'язаних із діяльністю приватних ІТ-підприємств. Відповідні положення доцільно пов'язати із запропонованою автором матрицею солідарного розподілу ризиків.

Зазначені зауваження мають переважно дискусійний характер, окреслюють напрями подальшого розвитку запропонованих автором положень та не знижують загальної оцінки дисертаційної роботи.

Офіційний опонент Немченко Алла Семенівна, професор кафедри організації та економіки фармації Національного медичного університету імені О. О. Богомольця, доктор фармацевтичних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України оцінила роботу позитивно та висловила такі зауваження:

1. Запропонований у дисертації концепт «порогу незворотності» при прийнятті управлінських рішень щодо довгострокових інфраструктурних проєктів потребує додаткового уточнення з огляду на динамічність безпекової ситуації. Не до кінця визначено, чи має цей поріг характер статичного індикатора, що фіксується на етапі укладення угоди, чи використовується як динамічний алгоритм. У цьому контексті доцільно конкретизувати механізм перегляду, призупинення або заморожування зобов'язань за договором у разі критичного погіршення безпекових умов у регіоні реалізації проєкту.

2. Матриця солідарного розподілу ризиків та застосування підходу «Value for Money» дають змогу обґрунтувати переваги змішаної моделі фінансування, однак недостатньо розкритим залишається механізм квантифікації воєнних і форс-мажорних ризиків. З огляду на неможливість приватного інвестора самотійно компенсувати ризики фізичного знищення активів унаслідок бойових дій потребує більш детального визначення роль суверенних державних гарантій та міжнародних фінансових або трастових механізмів компенсації.

3. У комплексній 5-блоковій моделі реалізації політики у сфері охорони здоров'я визначено макрорівневу архітектуру багаторівневого врядування. Водночас практична реалізація складних угод публічно-приватного партнерства потребує більш чіткого визначення координаційної ролі центральних органів виконавчої влади. Зокрема, доцільно конкретизувати, який орган має виконувати функцію єдиного інституційного лідера та координатора процесу підготовки й реалізації медичних проєктів ППП.

4. У роботі значну увагу приділено інфраструктурному, фінансовому та цифровому вимірам партнерства, тоді як соціально-кадровий аспект розкрито меншою мірою. При передачі медичного закладу в управління приватному оператору принципового значення набуває статус медичного персоналу. Потребують додаткового пояснення механізми захисту трудових прав медичних працівників, збереження соціальних гарантій та забезпечення належних умов оплати праці в разі переходу персоналу під управління приватної керуючої компанії.

5. Передбачене автором посилення суб'єктності територіальних громад як повноправних публічних партнерів потребує врахування суттєвої асиметрії їхньої інституційної спроможності. Не всі громади мають достатні юридичні, фінансові та аналітичні ресурси для підготовки складної документації, проведення переговорів із приватними інвесторами та забезпечення паритетності сторін. У цьому контексті доцільним є подальше опрацювання механізмів фахової підтримки громад, зокрема шляхом формування спеціалізованих офісів підтримки публічно-приватного партнерства на рівні госпітальних округів.

Висловлені зауваження мають переважно дискусійний і рекомендаційний характер, не знижують загальної позитивної оцінки дисертаційної роботи та не впливають на її основні наукові результати.

Офіційний опонент Липовська Наталія Анатоліївна, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування Національного технічного університету «Дніпровська політехніка», доктор наук з державного управління, професор оцінила роботу позитивно та висловила такі зауваження:

1. Аналіз зарубіжного досвіду розвитку публічно-приватного партнерства є ґрунтовним, однак робота могла б бути посилена більш детальним порівнянням моделей країн Європейського Союзу із визначенням конкретних інструментів, механізмів та управлінських практик, адаптація яких є найбільш доцільною для сучасних умов України.

2. У дисертації значну увагу приділено нормативно-правовому забезпеченню публічно-приватного партнерства, водночас недостатньо розкрито питання узгодження запропонованих рекомендацій із процесами гармонізації українського законодавства з правом Європейського Союзу. З огляду на євроінтеграційний курс України цей напрям потребує більш чіткого відображення в запропонованій моделі.

3. Запропоновані напрями вдосконалення механізмів публічно-приватного партнерства мають практичну спрямованість, однак доцільним було б ширше представити оцінювання ризиків реалізації партнерських проєктів, зокрема фінансових, управлінських, інституційних та корупційних. Це дозволило б повніше визначити умови ефективного застосування запропонованих механізмів.

4. Емпірична база дослідження містить значний обсяг статистичної та нормативно-аналітичної інформації, однак могла б бути додатково посилена результатами соціологічних досліджень, експертних оцінок або інтерв'ювання представників державного та приватного секторів. Застосування таких джерел дало б можливість ширше врахувати позиції безпосередніх учасників процесів реформування та реалізації проєктів ППП.

5. Окремі положення, присвячені інституційному забезпеченню публічно-приватного партнерства, потребують більш чіткого розмежування повноважень центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та приватних партнерів. Зокрема, доцільно детальніше визначити межі відповідальності кожного з учасників на етапах підготовки, укладення, реалізації та контролю виконання партнерських угод.

Наведені зауваження та рекомендації мають переважно дискусійний характер, не знижують загальної позитивної оцінки дисертаційної роботи, її наукової новизни, теоретичної та практичної цінності та можуть бути враховані автором у подальшій науковій діяльності.

Результати відкритого голосування:

"За" 5 членів ради,

"Проти" 0 членів ради,

"Утримались" 0 членів ради

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Хижняку Станіславу Владиславовичу ступінь доктора філософії з галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої ради _____ Ігор ДУНАЄВ

ПРОТОКОЛ
створення та перевірки кваліфікованого та удосконаленого електронного підпису

Дата та час: 15:11:58 28.08.2026

Назва файлу з підписом: Хижняк_С_В_РІШЕННЯ_разової_спецради.docx.asice
Розмір файлу з підписом: 33.6 КБ

Перевірені файли:

Назва файлу без підпису: Хижняк_С_В_РІШЕННЯ_разової_спецради.docx
Розмір файлу без підпису: 29.7 КБ

Результат перевірки підпису: Підпис створено та перевірено успішно. Цілісність даних підтверджено

Підписувач: Дунаєв Ігор Володимирович

П.І.Б.: Дунаєв Ігор Володимирович

Країна: Україна

РНОКПП: 2921700971

Час підпису (підтверджено кваліфікованою позначкою часу для підпису від Надавача): 15:11:29 28.08.2026

Сертифікат виданий: "Дія". Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг

Серійний номер: 514B5C86A1E5DA1104000000393E0B00B530AB05

Тип носія особистого ключа: ЗНКІ криптомодуль ІІТ Гряда-301

Алгоритм підпису: ДСТУ 4145

Тип підпису: Кваліфікований

Тип контейнера: Підпис та дані в архіві (розширений) (ASiC-E)

Формат підпису: З повними даними для перевірки (XAdES-B-LT)

Сертифікат: Кваліфікований

Версія від: 2026.08.19 13:00